
Uddanda Shastri's Kokila Sandesha

डोडिलसन्देशः उद्दण्डशास्त्रिविरचितः

Document Information

Text title : uddaNDashAstrivirachitaH kokilasandeshaH

File name : kokilasandesha.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : UddaNDashAstri

Transliterated by : www.rasalabooks.com Contact Venetia Ansell venetia at rasalabooks.com

Proofread by : www.rasalabooks.com Contact Venetia Ansell venetia at rasalabooks.com

Latest update : July 31, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

कोकिलसन्देशः उद्दण्डशास्त्रिविरचितः

पूर्वभागः

सौधे तुङ्गे सख दधितया कोऽपि सङ्कीडमानः

प्राप स्वापं परमपुरुषः शेषभोगे श्रियेव ।

चित्रा दैवी गतिरियमसौ शैलजामण्डितायां

काञ्च्यां कम्पातटभुवि तथानन्वितो बुध्यते स्म ॥ १ ॥

त्वामानिन्धुः सुभग शयितं लीलया नीलकेश्यो

द्रष्टुं देवं वरुणपुरतः सम्पतन्त्यो विमानैः ।

अत्रामुञ्चन्नपि भगवतीकिङ्करोक्त्या सशङ्काः

शुश्रावेत्र्यं स पुनरवपुस्सङ्ग्राहं व्योम्नि वाणीम् ॥ २ ॥

क्षेत्रे यास्मिन् सकलविपदां भञ्जने पञ्च मासा-

नासीथाश्चेत् प्रियजनवियोगार्तिरुर्ध्वं न ते स्यात् ।

आकाशर्येमां पुनरिति तथा सैष यके निवासं

क्लेशो भूयानपि बहुमतः श्लाघ्यते येदृष्टकः ॥ ३ ॥

तत्र द्वित्रान् प्रियसख्यरीविप्रयोगातिदीर्घान्

कामार्तोऽयं शिवशिव समुल्लङ्घ्य मासान् कथञ्चित् ।

यैत्रारभ्ये समुदितमधुश्रीकटाक्षाभिरामं

यूताङ्कुरास्वदनरसिकं कोकिलं सन्देहार्थं ॥ ४ ॥

तं कूजन्तं कलमधुरया पञ्चमस्वानभङ्ग्या

कान्तालापस्मरणाविवशः किञ्चिदारादुपेत्य ।

दत्वा नेत्राञ्जलिपुटभृतैरर्धमश्रुप्रवाडै-

र्जताश्रासः स्फुटमिति गिरा श्राव्यया सन्देहेश ॥ ५ ॥

अत्रायाहि प्रियसभ ननु स्वागतं पश्य पार्श्वे

प्रत्यग्रोधम्भधुरसकाशस्वेदिनीं यूतवल्लीम् ।

त्वत्सम्पर्कं सुभग नियतं काङ्क्षतेऽसौ विलोला

लोलम्बाक्षी यलडिसलयैराह्वयन्ती सरागा ॥ ६ ॥

अन्तस्तोषं मम वितनुषे छन्त जाने भवन्तं
 स्कन्धावारप्रथमसुभटं पञ्चबाणस्य राज्ञः ।
 कूजाव्याजाद्धितमुपदिशन् कोडिलाव्याजबन्धो
 कान्तैः साकं ननु घटयसे कामिनीर्मानभाजः ॥ ७ ॥

वायावं मा परभृत कृथा मां प्रियाविप्रयुक्तं
 प्रायः प्रासं प्राणयवचनं त्वाद्दृशे माद्दृशानाम् ।
 किञ्चिल्लीनां डिसलयपुटे कोडिलामाकुलात्मा
 त्वं यापश्यन् भत विरडिणं येन जानासि तापम् ॥ ८ ॥

यावत्कालं मडितपतगाधीश कार्ये नियोक्तुं
 सङ्घोचं मे व्रजति रसना सन्दिदिक्षीर्भृगाक्ष्याः ।
 तावत्कालं तव य लृद्यं तान्तिमेतीति शङ्गे
 दीनापन्नप्राणयघटने दीर्घसूत्रेतरस्य ॥ ९ ॥

सन्देशं मे नय भगपते साधय भ्रातृकृत्यं
 सन्तापार्ता सुवचन समाश्वासय प्रेयसीं मे ।
 कान्तोदन्तः सुदुष्टुपनतो विपयोगार्दितानां
 प्रायः स्त्रीणां भवति डिमपि प्राणसन्धारणाय ॥ १० ॥

गन्तव्यस्ते त्रिदिवविजयी मङ्गलाग्रेण देशः
 प्रायः प्याति विडिततपसः प्राग्जयन्तस्य नाम्ना ।
 पारे यूय्याः परिसरसमासीनगोविन्दवक्षो-
 लक्ष्मीवीक्षाविवलनसुधाशीतलः डेरलेषु ॥ ११ ॥

तत्र द्रक्ष्यस्यभिलमडिलाभौलिमालायमानां
 बालामेनां नियतमधुना मद्धियोगेन दीनाम् ।
 कल्याणी सा कनककदलीकन्दलीकोमलाङ्गी
 कन्दर्पाग्नि कथमिव कुकुलाग्नि कल्पं सडेत ॥ १२ ॥

अध्वानं ते डितमुपदिशाम्यश्रमेणैव गन्तुं
 स्निग्धच्छायैस्तरुभिरभितः शान्तधर्मप्रयारम् ।
 संस्कर्तासि ध्रुवमुपगतो यत्र पत्नीन्द्र तेषा-
 मुद्गमानामपि नवनवोधानलीलायितानाम् ॥ १३ ॥

श्रीकामाक्ष्या विनतममरैरुत्सवं ह्लाङ्गुनाप्यं

दृष्ट्वा यान्त्यः स्वभवनमुपावृढनानाविमानाः ।

त्वत्सैल्लापश्रवणतरलाः पश्चिमाम्भोधिवेला-

पर्यन्तं ते वरुणनगरीमञ्जुवायः सडायाः ॥ १४ ॥

आकर्षन्तः प्रतिनवलतापुष्पगन्धोपडारा-

नासिञ्चन्तः सरणिमभितः शीतलैः शीथुलेशैः ।

भृङ्गीनादैर्मधुरमधुरं व्याडरन्तो वलन्ते

कम्पाकूलोपवनपवना बन्धवस्तेऽनुकूलाः ॥ १५ ॥

वन्दस्वारात् प्रियसभ पुनर्दर्शनायात्र शौरैः

काञ्चीभर्तुः करिगिरितटे पुण्यमेनं विमानम् ।

आधत्ते यत् कनकवलमीनीऽलीनैः कपोतै-

रधायम्भोरुडभवमभालग्रधूमाभिश्शङ्खाम् ॥ १६ ॥

पीठेष्वष्टादशसु मण्डितं कामपीठं भजेथाः

पारेकमं स्वयमिड परा देवता सन्निधत्ते ।

सभ्रूयापं नयनजलदं प्राप्य यस्याः कृपापं

तुण्डीरक्ष्मा सुलभकवितासस्यवृद्धिः समिन्धे ॥ १७ ॥

उड्डीयास्माद् अकुलसरसात् स त्वमुद्यानदेशात्

प्रादक्षिण्यथाद् प्रज परिसरे पुण्यमेकाग्रवृक्षम् ।

मूले यस्य प्रकृतिसुभगे मुक्तकैलासलोभो

देवः साक्षाद्भसति वलयाङ्गाह्वयश्चन्द्रयूः ॥ १८ ॥

दृष्ट्वा शम्भुं गगनसरणावुज्जिडाने त्वयि द्राक्

पक्षद्भ्रव्यजनपवनोभ्यालिताभ्यो लताभ्यः ।

उत्थास्यन्ति भ्रमरतरुणाः सिक्तदेहा मरुदै-

रुद्यानश्रीप्रखितसजलापाङ्गालङ्गानुकाराः ॥ १९ ॥

स्यष्टालक्ष्यस्त्वयि पिड समालम्भमानेऽम्बरान्तं

काञ्चीदेशः किमपि वसुधां भूषयन् गौरवेण ।

तत्सौन्दर्यपिडृतदृष्टयो मा विलम्बस्व गन्तुं

बन्धुत्राणाद् बहुमतिपदं नापरं त्वद्विधानाम् ॥ २० ॥

आशां पाशायुधतिलकितामाश्रयन्नात्तवेगः

कूलोन्मीलत्कमुडकुडलीचामरान्दोलितोर्मिम् ।

द्रक्ष्यस्यत्रे विकचकमलोद्गन्धिमाध्वीकपानात्
क्षीबक्षीबलमरतरुणीसेवितां क्षीरसिन्धुम् ॥ २१ ॥

पक्षीधौतैः पतग पुरजित्कन्धराकाण्डनीलै-
व्याभाभोगा विसृमरतरैर्व्योम सीमन्तयन्ती ।
सुव्यक्तं ते गमनसरणिः सूत्रयेदूर्ध्वमस्याः
सिन्धुस्नेहोपगतयमुनावेणिवीथीविलासम् ॥ २२ ॥

यूते यूते कुसुमकलिकां त्वां य दृष्ट्वा समेतं
भालाशोकाडननमरुणैरङ्घ्रिभिस्तन्वतीनाम् ।
तन्वङ्गीनां श्रवणसुभगैर्नूपुराणां विरावै-
र्वायालाः स्युर्नियतमभितः कूलमारामसीमाः ॥ २३ ॥

स्नातोत्तीर्णाः सजलकणिकासुन्दरोरोजकुम्भाः
श्यामापङ्क्तैः शुभपरिमलैः स्पृष्टमाङ्गल्यभूषाः ।
तीरे तस्या द्रमिडसुदृशो दर्शनीया विलोक्य
प्रायो भावी क्षणमिव साधे गच्छतस्ते विलम्बः ॥ २४ ॥

धूमस्तोमैः सवनजनिर्तैर्धूसरोपान्तवृक्षाः
प्रौढश्लाघ्यैर्भुम्भरितमठाः पावनैर्ब्रह्मघोषैः ।
रुद्धाभोगा द्विजवरविधिसनानपूतैस्तटाडै-
र्द्रष्टव्यास्ते तदनु सरितं दक्षिणेनाग्रदाराः ॥ २५ ॥

सा वैदग्धी श्रुतिषु स पुनः सर्वशास्त्रावगाढ-
स्तथ्याभ्लानप्रसरसरसं निष्कलङ्गं कवित्वम् ।
तत्रत्यानां डिमिडं बडुना सर्वमेतत् पठन्तः
शूर्ङ्गे शूर्ङ्गे गृहविटपिनां स्पष्टयिष्यन्ति कीराः ॥ २६ ॥

तानुल्लङ्घ्य स्मितकुवलयस्निग्धमुत्कन्धराणां
योलस्त्रीणामयि सङ्कलयन् नेत्रमुत्पक्ष्ममालम् ।
विल्वक्षेत्रं विश पशुपतेर्वेश्म नीवासमीरै-
र्धूतालिन्दध्वजपटशिषैर्नूनमाडूयमानः ॥ २७ ॥

कामः स्वामी डिल शलभतामाप नेत्रस्फुलिङ्गे
मा मा भेषीरिति भवभिमो दर्शनाय्यन्द्रमौलेः ।
श्यामा वर्णा वयसि मधुरा यञ्चला दृग्विलासे
वामोत्सङ्गे लसति करुणा कापि कामं दृष्टाना ॥ २८ ॥

પક્ષિસ્વાનેઃ પટુમદકલૈઃ સ્વાગતાનિ બ્રુવાણા

વ્યાકીર્ણાર્થ્યાઃ કુસુમમધુભિર્વાજયન્તઃ પ્રવાલૈઃ ।

તત્રારામાઃ સુરભિસચિવં ત્વાં સખે માનયેયુ-

સ્તુલ્યપ્રીતિર્ભવતિ હિ જનો રાજવદ્રાજમિત્રે ॥ ૨૯ ॥

કાલે તસ્મિન્ કરધૃતગલત્રીવયો વારકાન્તાઃ

સમ્ભોગાન્તે નિભિડલતિકામન્દિરેભ્યશ્ચલન્ત્યઃ ।

વીતસ્વેદાસ્તવ વિહરતઃ પક્ષપાલીસમીરૈ-

રાખિન્નભ્રૂવલનમલસૈરર્થચિષ્યન્ત્યપાડ્ગૈઃ ॥ ૩૦ ॥

ભૂયો ગચ્છન્ જનપદમિમં સ ત્વમુલ્લઙ્ઘ્ય ચોલા-

નાલોકેથાસ્તરલહરિણીનેત્રતાપિઞ્છિતાનિ ।

કાન્તારાણિ પ્રસવશયનૈશ્છિન્નગુઞ્જાકલાપૈઃ

કુઞ્જે કુઞ્જે કથિતશબરદ્વન્દ્વલીલાયિતાનિ ॥ ૩૧ ॥

તત્રત્યાસ્ત્વાં કુસુમકલિકાશીથુધારાં વમન્તો

નીરન્ધ્રેષુ સ્ખલિતગતયો નિર્ઝરીશીકરેષુ ।

વલ્લીડોલાવિહરદટવીદૈવતાલાલનીયાઃ

સેવિષ્યન્તે ચપલચમરીબાલભારાસ્સમીરાઃ ॥ ૩૨ ॥

ચુમ્બન્ બિમ્બાધરમિવ નવં પલ્લવં શીથુગર્ભ

પ્રામાશ્લેષઃ સ્તન ઇવ નવે કોરકે કામચારી ।

ભોક્તાસિ ત્વં કમપિ સમયં તત્ર માકન્દવલ્લીઃ

કાન્તારાગે સતિ વિકસિતે કઃ પુમાંસ્ત્યક્તુમીથે ॥ ૩૩ ॥

દષ્ટ્વા ચગ્ચ્યા કનકકપિશા મગ્જરીશ્ચૂતષણ્ડાત્

પક્ષચ્છાયાશબલિતનભોભાગમુદ્ગવરં ત્વામ્ ।

વિદ્યુત્વન્તં નવજલધરં મન્યમાનાઃ સલીલં

નર્તિષ્યન્તિ પ્રિયસખ ચલત્પિઞ્છભારા મયૂરાઃ ॥ ૩૪ ॥

દૃશ્યા દૂરે તદનુ લહરીસમ્પતદ્રાજહંસા

સા કાવેરી મદજલઝરી સહ્યદન્તાવલસ્ય ।

મેઘશ્યામો ભુજગશયનો મેદિનીહારયથે-

ર્મધ્યે ચસ્થા મરતક ઇવ પ્રેક્ષ્યતે રડ્ગનાથઃ ॥ ૩૫ ॥

પુણ્યાનસ્યાસ્તટભુવિ પુરીખર્વટગ્રામરુદ્ધા-

नुधानद्रुप्रसवसुरभीन् ङोसवान् गाढमानः ।
लक्ष्मीनारायणपुरमिति प्यातमन्तर्भुरारेः
प्राध्यावासं भव पिकपते पावनानां पुरोगः ॥ ३६ ॥

तत्रत्यानां रुथिरथिकुरन्त्यस्तसौगन्धिकानां
तारुण्योष्माञ्चितकुयतटीवित्रुटलञ्चुकानाम् ।
नासामुक्ताभरणकिरणोन्मिश्रमन्तस्मितानां
वेशस्त्रीणां भवति विवशो विभ्रमैर्दृष्यते ॥ ३७ ॥

ताश्चेन्मानग्रथितलुङ्घयाः सन्नतान् नाद्रियेरन्
कान्ताः कान्तान् परभृत कुडूकारमेकं विमुञ्च्य ।
सन्तु त्रस्यन्निजनिजवधूदोर्वतालिङ्गितानां
यूनामार्द्रस्मितसड्यरास्त्वय्यपाङ्गानुषङ्गाः ॥ ३८ ॥

कीडन्तीनां मुभरितलतामन्दिरे भेयरीणां
भूषानादैर्भुवनविदितं सड्यशैलं श्रयेथाः ।
क्षत्रध्वंसात् स्वयमुपरतो विप्रसात्कृत्य कृत्स्नं
पृथ्वीयकं भृगुकुलपतिर्यत्तटे सन्निधत्ते ॥ ३९ ॥

त्वञ्चद्भूमान् दवडुतभुञ्जे ज्वालमालाजटालान्
वल्गाद्भृङ्गान् वनविटपिनो भासुरान् पल्लवौघैः ।
दृष्ट्वा दूरादनुमिनुतमामुष्णशीतैः समीरैः
सन्दिग्धायां विपदि सडसावृत्तिरार्तिं छि सूते ॥ ४० ॥

दृष्ट्वा तत्रामलकधरणीमन्दिरे शार्ङ्गपाणिं
तस्मात्स्थैलात्तटमवतरन् किञ्चिदाकुञ्च्य पक्षौ ।
कुलेऽम्भोधेः कमुककलिलां डेरलक्ष्मिणिमत्रे
पश्य स्त्रीतां भृगुसुतभुजाविक्रमोपकमं या ॥ ४१ ॥

प्राप्तव्यस्ते यदि कृतमडो वाज्मयीतीरवासी
देवो दक्षाध्वरविमथनोऽुभरश्चन्द्रयूडः ।
आस्ते शातत्रिशिभशिभया दारुकं जघृषी सा
यस्यादूरे मृगपतिशिरस्तस्थुषी भद्रकाली ॥ ४२ ॥

सिक्तः स्वच्छैर्जलकण्ठैस्तं भज व्योम्नि तिष्ठन्
मुक्तास्थत्रासितनवपटीकायमानायमानः ।
ध्वाङ्गभ्रान्त्या यदि परिजनास्त्वां समुत्सारयेरन्

કૂજાં કિઞ્ચિત્ કુરુ નનુ ગિરા વ્યજયતે સન્નસંશ્ચ ॥ ૪૩ ॥

ઇત્થં ભક્ત્યા પુરમથનમારાધ્ય લબ્ધપ્રસાદઃ

કૃષ્ટઃ કૃષ્ટઃ પથિ પથિ સાખે કેરલીનાં કટાક્ષૈઃ ।

ઉચ્ચૈઃ સૌઘૈરુડુગણગતીરુર્ધ્વમુત્સારયન્તી

કુલ્લારામાં પ્રવિશ પુરલીક્ષ્માભૃતાં રાજધાનીમ્ ॥ ૪૪ ॥

યેષાં વંશે સમજનિ હરિશ્ચન્દ્રનામા નરેન્દ્રઃ

પ્રત્યાપત્તિઃ પતગ યદુપણં ચ કૌમારિલાનામ્ ।

યુદ્ધે યેષામહિતહતયે ચણ્ડિકા સન્નિધત્તે

તેષામેષાં સ્તુતિષુ ન ભવેત્ કસ્ય વક્ત્રં પવિત્રમ્ ॥ ૪૫ ॥

પુત્રસ્યાસૌ પ્રિયસખ ઇતિ પ્રીતિગર્ભેઃ કટાક્ષૈ-

દૃષ્ટસ્તસ્યાં પુરિ વિહરતા રુક્મિણીવલ્લભેન ।

તસ્યૈવાગ્રે સદયમબલાલૂનસૂનપ્રવાલે

બાલોઘાને કવચન વિહરન્ માર્ગખેદં વિજહ્યાઃ ॥ ૪૬ ॥

કેલીયાનકવણિતરશના કોમલાભ્યાં પદાભ્યા-

માલીહસ્તાર્પિતકરતલા તત્ર ચેદાગતા સ્યાત્ ।

સ્વાતી નામ ક્ષિતિપતિસુતા સેવિતું દેવમસ્થાઃ

સ્વૈરાલાપૈસ્તવ પિક ગિરાં કાપિ શિક્ષા ભવિત્રી ॥ ૪૭ ॥

તામાયાન્તીં સ્તનભરપરિત્રસ્તભુગ્રાવલગ્રાં

સ્વેદચ્છેદચ્છુરિતવદનાં શ્રોણિભારેણ ખિન્નામ્ ।

કિઞ્ચિચ્યચ્યૂકલિતકલિકાશીથુભારેણ સિચ્ચે-

શ્ચચ્ચિલ્લીચલનસુભગાન્ લપ્સ્યસેડસ્યાઃ કટાક્ષાન્ ॥ ૪૮ ॥

કઞ્ચિત્કાલં ધુતકિસલયાચ્છાદનં સપ્રકમ્મં

પ્રત્યાખ્યાતભ્રમરતરુણા મઞ્જરી ભુજયમાના ।

યાત્રોદ્યુક્તે સુભગ ભવતિ વ્યઞ્જયેદાત્મસાદં

મુક્તાશ્ચ્યોતન્મધુરસમિષાન્મુચ્ચતી બાષ્પલેશમ્ ॥ ૪૯ ॥

દિગ્યાતવ્યા યદપિ ભવતો દક્ષિણા રક્ષણાર્થં

મત્રાણાનાં પુનરપિ સાખે પશ્ચિમામેવ યાયાઃ ।

ધૂતારામં મુકુટતટિનીમારુતૈસ્તત્ર શમ્ભોઃ

સમ્પદગ્રામં યદિ ન ભજસે જન્મના કિં ભૃતેન ॥ ૫૦ ॥

सौधैस्तुङ्गैर्दसद्विव सुधाक्षालितै राजताद्रि
 तेजोराशेः प्रविश भवनं धूर्जटैरुर्जितं तत् ।
 पार्श्वे पार्श्वे परिचितनमस्कारजातश्रमाणां
 क्षमादेवानां क्षणमनुभवस्तालवृन्तस्य वीलाम् ॥ ५१ ॥

उत्तीर्णानां कनकवल्मीकूद्रतो विष्टिराणां
 त्यक्ताशङ्कुं प्राणम गिरिशं ध्याननिष्कम्पगात्रः ।
 कण्ठस्थया प्रतिह्वलति डिं भर्तुरित्यद्रिपुत्र्या
 निध्यातः सन् कुतुकनिभृतैर्नैत्रपातैः पवित्रैः ॥ ५२ ॥

श्रीनन्दिभूनिमित्तमिथोरोधमाभङ्गसेवान्
 ब्रह्मोन्द्राधान् क्वचन विबुधान् सादरं वीक्षमाणाः ।
 गायन्तीनां क्वचिदपि सप्ते कोमलान् किन्नरीणां
 वीणारावानुपशृणु भवत्सृजितेनाविशिष्टान् ॥ ५३ ॥

दिव्यैश्चर्यं दिशसि भजतां वर्तसे भिक्षमाणो
 गौरीमङ्गु वडसि भसितं पञ्चभाषां यकथं ।
 कृत्स्नं व्याप्य स्फुरसि भुवनं मृग्यसे यागमान्तैः
 कस्ते तत्त्वं प्रभवति परिच्छेत्तुमाश्चर्यसिन्धो ॥ ५४ ॥

एत्थं स्तुत्वा बहिरुपवनोपान्तमाकन्दशृङ्गे
 यावद्भानुर्प्रजति यरभं भूधरं तावदास्त्व ।
 द्रक्ष्यस्य-वक्रसङ्कलनयनं ताडवानीन्दुमौले-
 लस्यक्रीडाललितगिरिजापाङ्गसम्भावितानि ॥ ५५ ॥

तस्मिन् काले बलिमङ्गुषां वारवामालकानां
 स्थालीयके स्तनतटधृते सानुरागे लुटीव ।
 भिम्बव्याजाद्विशति भवति स्यादमुष्येति शङ्के
 स्पष्टाङ्गस्य क्षणमुद्यगस्येन्दुभिम्बस्य लक्ष्मीः ॥ ५६ ॥

विष्वक्कीर्णैरिव पशुपतेः कन्धराकान्तिपुञ्जै-
 र्वातालोके जगति तिमिरैर्व्योमनीलाब्जभृङ्गैः ।
 विश्रान्तः सन् क्वचन विपुले वृक्षशाष्पाकुटुम्बे
 तां तत्रैव क्षपय रजनीं श्रान्तविस्रस्तपक्षः ॥ ५७ ॥

वेलावाताश्चरमजलधेर्वीशिमान्दोलयन्तः
 स्तोकोन्निद्रैः कुमुदमुकुलैः पीतमुक्ताः सरस्सु ।

સ્વેદાઙ્કુરાન્ સુરતજનિતાન્ સુભ્રુવાં ચોર્યન્તઃ
સેવિષ્યન્તે નિશિ પરભૃત ત્વાં સુખેન પ્રસુમમ્ ॥ ૫૮ ॥

પ્રાપ્નોન્મેષે પ્રથમશિખરિપ્રસ્થદાવાગ્નિકલ્પે
બાલાશોકસ્તબકરુચિરે ભાનવીયે મયૂખે ।
પ્રસ્થાતું ત્વં પુનરપિ સખે પ્રક્રમેથાઃ પ્રભાતે
સ્વાત્મકલેશઃ સુહૃદુપકૃતૌ ત્વાદૃશાનાં સુખાય ॥ ૫૯ ॥

પન્નોપાન્તાદુષસિ રમણે પ્રાપ્નુવત્યેવ પાર્શ્વ
મધ્યે મારજવરપરવશાં વીક્ષમાણો રથાઙ્ગીમ્ ।
દૂરં પ્રાપ્તે મયિ વિધિવશાદ્યુમાનાં સર્ખીં તે
સ્મારં સ્મારં દ્વિગુણગમનોત્સાહ એવ ધ્રુવં સ્યાઃ ॥ ૬૦ ॥

દૃષ્ટ્વા દેવં પરિસરજુષં શમ્બરે બાલકૃષ્ણં
લોપામુદ્રાસખતિલકિતં દિઙ્મુખં ભૂષયિષ્યન્ ।
કોલાનેલાવનસુરભિલાન્ યાહિ યત્ર પ્રથન્તે
વેલાતીતપ્રથિતવચસઃ શકુરાધાઃ કવીન્દ્રાઃ ॥ ૬૧ ॥

ઉન્મજ્જદ્ભિઃ પુનરિવ જવાત્ પક્ષવદ્ભિર્ગિરીન્દ્રૈ-
વૃન્દૈર્નાવાં ભુજપટલિકોદુમરૈર્ગૌહ્યમાનમ્ ।
લક્ષ્મીજાનેઃ શયનસદનં પુષ્પવાટં પુરારેઃ
પાકસ્થાનં નિખિલમરુતાં પશ્ય વારાન્નિધાનમ્ ॥ ૬૨ ॥

મુક્તાજાલૈર્ધવલપુલિનં વીચિમાલાવિકીર્ણૈઃ
કૂલાધ્યાનં કુસુમિતતરુસ્નિગ્ધમાલમ્બમાનઃ ।
દેશાદેશં વ્રજસિ કુતુકોત્તાનમુગ્ધાનનાનાં
વામાક્ષીણાં નયનચુલકૈઃ સાદરં પીયમાનઃ ॥ ૬૩ ॥

કુર્યાત્ પ્રીતિં તવ નયનયોઃ કુક્કુટકોડનામ
પ્રાસાદાગ્રોલ્લિખિતગગનં પત્તનં તત્ પ્રતીતમ્ ।
યદ્દોર્વાર્યદ્રઢિમકરદીભૂતરાજન્યવીરાઃ
શૂરાગ્રણ્યઃ શિખરિજલધિસ્વામિનઃ પાલયન્તિ ॥ ૬૪ ॥

ગેહે ગેહે નવનવસુધાક્ષાલિતં યત્ર સૌધં
સૌધે સૌધે સુરભિકુસુમૈઃ કલ્પિતં કેલિતલ્પમ્ ।
તલ્પે તલ્પે રસપરવશં કામિનીકાન્તયુગમં
યુગ્મે યુગ્મે સ ખલુ વિહરન્ વિશ્વવીરો મનોભૂઃ ॥ ૬૫ ॥

વ્યર્થ કર્ણો નવકુવલયં વિદ્યમાને કટાક્ષે
 ભારો હારઃ સ્તનકલશયોર્ભાસુરે મન્દહાસે ।
 યત્ર સ્નિગ્ધેષ્વપિ કચભરેષ્વેણશાબેક્ષણાનાં
 માદ્યદ્ભૂડ્ગે સતિ પરિમલે મડ્ગલાય પ્રસૂનમ્ ॥ ૬૬ ॥
 યત્ર જ્ઞાત્વા કૃતનિલયનામિન્દિરામાત્મકન્યાં
 મન્યે સ્નેહાકુલિતહૃદયો વાહિનીનાં વિવોઢા ।
 તત્તદ્ધ્વીપાન્તરશતસમાનીતરત્તૌઘપૂર્ણા
 નૌકાજાલં મુહુરુપહરન્ વીચિભિઃ શ્લિષ્યતીવ ॥ ૬૭ ॥
 તત્સૌધાગ્રેષ્વરુણદૃષદાં સાન્દ્રસિન્દૂરકલ્યાં
 તેજઃપુગ્જં કિસલયધિયા ચર્વિતું મારભેથાઃ ।
 દૃષ્ટ્વા વાતાયનવિનિહિતૈર્લોચનાજ્જૈસ્તરુણ્યો
 વલ્ગદ્ભક્ષોરુહમુપચિતૈર્હસ્તતાલૈર્હસેયુઃ ॥ ૬૮ ॥
 કૃષ્ટ્વા દૃષ્ટિ કથમપિ તતઃ કૌતુકાનાં નિદાના-
 દુડ્ડીયેથાઃ પથિ વિટપિનાં પુષ્પમાર્ધ્વી લિહાનઃ ।
 હારં હારં મદનપૃતનાકાહલૈઃ કણ્ઠનાદૈ-
 રુહ્ણણાનાં જનપદમૂગીલોચનાનાં મનાંસિ ॥ ૬૯ ॥
 બ્રહ્માભ્યાસપ્રશમિતકલીન્ પ્રાપ્ય દીપ્રાન્ પ્રકાશાન્
 શ્વેતારણ્યં વ્રજ બહુમતં ધામ મૃત્યુગ્જયસ્ય ।
 દૃષ્ટ્વા દૂરે સકૃદપિ જના યન્ન પશ્યન્ત્યવશ્યં
 મૃત્યોર્વક્ત્રં નિટિલઘટિતભ્રૂકુટીકં કદાચિત્ ॥ ૭૦ ॥
 સેવ્યં શમ્ભોરુણમુરસસ્તાડનાદ્દણ્ડપાણેઃ
 પાદામ્ભોજ શિખરિતનયાપાણિસંવાહયોગ્યમ્ ।
 યેનાકાન્તે સતિ ગિરિપતૌ લોષ્ટમાનાસ્યચક્ર-
 શ્ચક્રન્દાધઃકૃતભુજવનો રક્ષસાં ચક્રવર્તી ॥ ૭૧ ॥
 પાર્શ્વે યસ્ય પ્રવહતિ નિલા નામ કલ્લોલિની સા
 સન્ધ્યાનૃત્તભ્રમિષુ પતિતા મસ્તકાજ્જાહ્નવીવ ।
 નાવાક્ષેત્રપ્રણયિ રમયાકાન્તદોર્મધ્યમાસ્તે
 કૂલે યસ્થાઃ કુવલયદલશ્યામલં ધામ કિઞ્ચિત્ ॥ ૭૨ ॥
 સાકં કાન્તૈર્ભિલતિ લલિતં કેરલીનાં કદમ્બે

મત્પ્રેયસ્થ્યાઃ પ્રિયસખ મહામાઘસેવાગતાયાઃ ।

પાયં પાયં મુખપરિમલં મોહનં યત્ર મત્તાઃ

પ્રાયોડધાપિ ભ્રમરકલભા નૈવ જિઘ્રન્તિ પદ્માન્ ॥ ૭૩ ॥

શૈવાલૌઘચ્છુરિતકમલા સૈકતસંસિહંસા

નીતા કાશર્યં તપનકિરણૈર્વાસરેષ્વેષુ સિન્ધુઃ ।

આકીર્ણાસ્થામલકનિકરૈઃ શ્રોણિવિભ્રંશિકાચ્ચી

મન્યે દીનાં વિરહદશયા પ્રેયસીં મેડનુયાયાત્ ॥ ૭૪ ॥

શાસ્તા તસ્યા યદિ તટપંથૈઃ શમ્બરકોડવાસી

તિષ્ઠન્નશ્ચે જવિનિ મૃગયાકૌતુકી સચ્ચરેત ।

લુમ્પેસ્તસ્ય શ્રમજલકણાન્ કોમલૈઃ પક્ષવાતૈ-

ભૂયાત્ પ્રીત્યૈ લઘુ ય સમયે સેવનં હિ પ્રભૂણામ્ ॥ ૭૫ ॥

સર્વોત્કૃષ્ટા જગતિ વિદિતાઃ કેરલેષુ દ્વિજેન્દ્રા

વલ્લીકૌણ્યોસ્તદપિ મહિમા કાપિ મધ્યશ્રિતાનામ્ ।

તત્રાપ્યસ્થ્યાઃ સલિલપવના યત્ર યત્ર પ્રથન્તે

તેષાં તેષામતિશયજુષઃ શીલવિદ્યાનુભાવાઃ ॥ ૭૬ ॥

ઈષ્ટે તેષાં સ્તુતિષુ ન ગુરુઃ કા કથાલ્પીયસાં નો

ભ્રાતર્ભૂયઃ શૃણુ પરિમિતં પ્રસ્તુતાઘાવશેષમ્ ।

તામુત્તીર્ણઃ સરિતમમૃતસ્યન્દિમાકન્દવૃન્દાન્

દેશાન્ પૂતાન્ પત ગુણગણૈર્નેત્રનારાયણીચૈઃ ॥ ૭૭ ॥

યઃ પ્રાકપાણિગ્રહણસમયે શમ્ભુના સાનુક્રમ્

હસ્તે કૃત્વા કથમપિ શનૈરશમપૃષ્ઠે ન્યધાયિ ।

દ્રષ્ટવ્યોડસૌ કિસલયમ્દુર્મુક્તિપુર્વાલયાયાઃ

કાત્યાયન્યા મહિષમથનોદ્દામરઃ પાદપદ્મઃ ॥ ૭૮ ॥

કિંચિત્પૂર્વં રણખલભુવિ શ્રીમદધ્યક્ષયેથા-

સ્તન્મીમાંસાદ્વ્યકુલગુરોઃ સન્ન પુણ્યં મહર્ષેઃ ।

વિદ્વદ્વૈ વિવદિતુમનસ્યાગતે યત્ર શશ્વ-

દ્યાખ્યાશાલાવલભિનિલયસ્તિષ્ઠતે કીરસડ્ઘઃ ॥ ૭૯ ॥

શાસ્ત્રવ્યાખ્યા હરિહરકથા સત્ક્રિયાભ્યાગતાના-

માલાપો વા યદિ સહ બુધૈરાક્ષિપેદસ્ય ચેતઃ ।

તદ્વિસ્રબ્ધદ્વિજપરિવૃતે નિષ્કુટાદ્વૌ નિષણ્ણઃ

कोकूयेथाः स भलु मधुरां सूक्तिमाकर्ण्य तुष्येत् ॥ ८० ॥

श्लाघ्यञ्छन्दस्थितिमयि मया शोभनेऽर्थे नियुक्तं
 श्राव्यं शब्दैः सरससुमनोभाजमभ्रान्तवृत्तिम् ।
 दूरप्राप्त्या प्रशिथिलमिव त्वां सभे काव्यकल्पं
 धीमान् पश्येत् स यदि ननु ते शुद्धयेव प्रथारः ॥ ८१ ॥

पार्श्वार्दस्य प्रथलितवतः पावनानाडरन्तः
 कुन्दस्वच्छान् वृषपतिमुष्पासक्तरोमन्थङ्केनान् ।
 छिन्द्युस्तापं तव वृषपुरीसङ्गिनः शङ्कराङ्ग-
 कीडद्रौरीक्यतरलनोद्गन्धयो गन्धवाडाः ॥ ८२ ॥

पूर्वो भागः स्तनभरनतः प्रेक्ष्यते येय्यलाक्षः
 पश्चाद्भागो ललितत्रिकुरो दृश्यते नो नितम्भी ।
 एत्थं गौर्या युगपद्दुभयं द्रष्टुङ्गामोऽष्टमूर्ति-
 मूर्तिद्वन्द्वं वडति भगवान् यः स मुक्त्यै निषेव्यः ॥ ८३ ॥

भूषाभोगिश्चसितपवनैः भालनेत्रे प्रदीप्ते
 स्वित्त्रस्येन्दोरमृतपृषतैरुर्जितं निर्गलद्भिः ।
 मौलौ यस्य द्रुडिष्ठाशिरसां मण्डलं मण्डपान्तः-
 क्ष्मादेवानां श्रुतिपदशुभां संशयानुच्छिनत्ति ॥ ८४ ॥

द्वारोपान्तस्थितिकृदक्षिमापाङ्गदत्तेडितार्थै-
 राशापालैर्निभिडितबडिःप्राङ्गणं सेवमानैः ।
 तस्यादूरे कनकभवनं पक्षपातात् प्रविष्टः
 सम्पन्मूर्तिं प्राणम गिरिञ्जो सा छि विश्वस्य माता ॥ ८५ ॥

संसर्पद्भिस्तनुरुचिभरैः सङ्गमग्रामशौरे-
 स्तापिञ्छाभैः स्तबडिततलं गालमानो विडायः ।
 तुल्यच्छायस्मृतनवतमालावलीवाससौण्डर्यो
 मन्ये लोडैः क्षणमिव पृथङ्गो विभाविष्यसे त्वम् ॥ ८६ ॥

कालीवासं भज पथि मडत् काननं यत्र शश्वत्
 सेवायाते त्रिदशनिकरे श्राद्धदेवौपवालयम् ।
 भूतैर्भेद्यो बलिमडिष एत्युद्भटैः कृष्टशङ्गे
 रञ्जुग्राहं रुदति विजया रुढडासं रुणद्धि ॥ ८७ ॥

रम्यां उर्म्यध्वजपटमरुद्धीजितभ्रम्रयुग्मा-

मग्ने पश्याञ्जनफलपुरीमाश्रितां शङ्कुरेण ।

यत्राश्विष्टो वरयुवतिभिश्चुम्भति स्विवन्नगण्डं

यूर्णीवातः प्रियं ध्रुव रतिश्रान्तमास्यारविन्दम् ॥ ८८ ॥

सा य प्रेक्ष्या सरिदनुपदं यत्र कल्माषितायां

मञ्जन्मालोदयपुरवधूकण्डकस्तूरिकाभिः ।

रक्ताः पद्माः कुवलयवनीसाम्यमापद्यमाना

विज्ञायन्ते स्फुटमडिमधामोदये जृम्भमाणे ॥ ८९ ॥

यारुस्वच्छा शङ्करनयना यकवाकस्तनश्रीः

कल्लोलभ्रूः कमलवदना कभ्रशौवालकेशा ।

संसेव्या स्यात् सरसमधुरा सानुकूलावतीर्णै-

र्दुर्गाडान्चैरिति छि सरणिः कापि गाम्भीर्यभाजम् ॥ ९० ॥

त्वय्याकाशे सुभग तटिनीं लम्भमाने सलीलं

भिम्बं दृष्ट्वा पयसि मणिलङ्गामले कम्पमानम् ।

वीथीवेगप्रयलदसिताम्भोजिनीगुच्छबुद्ध्या

कूञ्जं कूञ्जं मधुरमलयः कोकिल व्यालपेरन् ॥ ९१ ॥

तीरं तस्याः प्रति गतवतो दक्षिणं तत्क्षणां ते

देशः सर्वातिशयिविभवो दृश्यथेतः प्रथेत ।

तां जानीया द्दिशि द्दिशि जयन्ताप्यया प्यायमानां

प्रत्यादिष्टत्रिदिवनगरप्राभवान् प्राच्यभूमिम् ॥ ९२ ॥

बालोधानैः समदमडिलाभुक्तवल्लीनिकुञ्चैः

केलीडंसक्षुम्भितनगरभ्रान्तभृङ्गैः सरोभिः ।

रत्नश्रेणीघटितशिभरैगोपुरैः सा पुरी ते

प्रायः प्रज्ञाभरणं सुगमा स्यादनावेदितापि ॥ ९३ ॥

उत्तरभागः

लक्ष्मीजन्मस्थितिमनुपमैः पूरितां रत्नजालै-

र्भूभृद्गर्भां प्रकटितकलेशोदयश्चाध्यवृद्धिम् ।

पाथोराशेस्तनुमिव परां मन्यमानो विशालां

यामध्यास्ते स भलु निगामाम्भोजभृङ्गो रथाङ्गी ॥ १ ॥

વક્રૌપમ્યં વહતિ વિમલં પશ્ય પાર્શ્વે સુધાંશોઃ

પશ્ચાદ્ભાગં સુમુખિ રમણૌરિત્યમાવેદમાનાઃ ।

હર્ષ્યે યસ્યાં હરિણનયનાઃ કુર્વતેઽસ્મિન્ કલહું

દૃષ્ટ્વા સૌર્યા ઇવ કુવલયાધ્યેયશોભૈરપાડ્ગૈઃ ॥ ૨ ॥

વીથ્યાં વીથ્યાં વલરિપુશિલાભડ્ગબદ્ધસ્થલાયાં

સમ્મૂર્છદ્ભિઃ કિરણપટલૈસ્ત્વદ્ગુરુજ્જાલનીલૈઃ ।

યત્રારબ્ધે દિનકરકરૈરપ્યહાર્યેઽન્યકારે

લોલાક્ષીણાં ભવતિ દિવસે નિર્વિશઙ્ગોઽભિસારઃ ॥ ૩ ॥

યસ્યાં રાત્રૌ યુવતિવદનામ્ભોજસૌન્દર્યચૌર્યાત્

સત્યં સૌધધ્વજપટશિખાઘૃષ્ટબિમ્બે હિમાંશૌ ।

દૃષ્ટ્વા કૃષ્ણં કિણમણિકણં હન્ત ગાઢં પ્રરૂઢં

મૂઢો લોકો વદતિ શશકો રોહિતોઽન્યત્તથેતિ ॥ ૪ ॥

વીચીક્ષિમા ઇવ સુરધુનીબાલશૈવાલમાલા

યત્રોદીર્ણા મરતકરુચશ્ચન્દ્રશાલાતલેભ્યઃ ।

ઘાસભ્રાન્ત્યા ગગનપદવીદીર્ઘપાન્થાયમાના-

શ્ચઞ્ચત્રોથં તરણિતુરગાશ્ચવિતું પ્રારભન્તે ॥ ૫ ॥

યત્રોદાને મલિનિતદિશાકુઞ્જપુઞ્જે તરૂણાં

શ્ડ્ગે લગ્ના ભમરપટલીનિર્વિશેષાઃ પયોદાઃ ।

વાપીષ્વમ્બૂન્યધિકસુરભીણ્યુત્સુજન્તિ સ્વકાલે

સોપાનાગ્રસ્ફટિકકિરણોજ્જ્વમ્ભણાપ્રેડિતાનિ ॥ ૬ ॥

અન્યામત્રો મમ મણિગૃહે ભુક્તવાનિત્યવાદી-

મુઁઘે કાન્તો ધૃતનખપદા ભિત્તિલીના કિમેષા ।

ઇત્યં યસ્યાં સ્મિતલવજુષો ડ્રેપયન્તે નવોઢાં

સપ્યસ્તસ્યાસ્તનુમનુપમાં બિમ્બિતાં દર્શયન્ત્યઃ ॥ ૭ ॥

ચિલ્લીવલ્યા ધનુષિ ઘટિતે ક્ષિપ્ત એવેક્ષુકાણ્ડો

નેત્રોપાન્તે વહતિ શરતાં ન્યસ્તમેવારવિન્દમ્ ।

રોમાવલ્યામપિ ગુણદશાં યત્ર બિમ્બાધરાણાં

બિભ્રાણાયાં મદનવિભુના ભંશિતૈવાલિમાલા ॥ ૮ ॥

શ્ડ્ગારાબ્ધિપ્લવ ઇવ ગલદ્ભ્રેણિ કમ્પસ્તનં તત્

ભ્રશ્યન્ત્રીવિ સ્થિતમિતિ વિટા વીક્ષ્ય સંશ્લિષ્ય યત્ર ।

मुग्धाक्षीणां मुकुलितदृशां मोहनाऽम्भरान्ते

भूयः श्रान्तं पुनरपि रतोद्योगमुद्ग्रेलयन्ति ॥ ८ ॥

यस्यां मेघा उरिमिण्डिलालुर्म्यर्प्यन्तभाजो

न ज्ञायेरन् श्रवणसुभगं गर्जितं येन दधुः ।

विद्युद्गुल्ली पुनरपि नवारब्धसंभोगलीला-

वेल्लतान्ताविपुलजघनस्रस्तकाञ्चीसमैव ॥ १० ॥

तस्यां लक्ष्मीरमाणानिलयं दक्षिणेनेक्षणीयं

मत्कान्तायाः सदनमभितो वेष्टितं रत्नसालैः ।

मध्ये सौधं कनकघटितं बिभ्रदृढच्छद्यैघे

यस्मिन्नम्भोरुडं ध्रुव कनककिङ्कि ज्वलति श्रीः ॥ ११ ॥

माडाभाग्यं रतिपतिभुजाऽम्भरः पौनरुक्त्यात्

कल्याणौघः स्फुरति रसिकानन्तताप्यत्र डीति ।

शेषामाद्यक्षरगणमुपादाय भङ्गेन नाम्ना

मान्यं मारुकरनिलयनं यत्कवीन्द्रा गृणन्ति ॥ १२ ॥

लीलावापी लसति ललिता तत्र सोपानमार्गे

माण्डिक्यांशुस्फुरणसततस्मेरनालीकषण्डा ।

यत्रायान्त्याः पयसि विमले स्नातुमस्मत्प्रियाया

मन्ये यानाढ्यसनविधये मल्लिकाक्षा वसन्ति ॥ १३ ॥

तस्यास्तीरे पुनरुपवनं तत्र यूतोऽस्ति पोत-

स्त्वज्जतीयैः पिक परिवृतः पल्लवास्वादलुब्धैः ।

पार्श्वे यास्य स्तम्भकनमिता माधवीमुग्धवल्ली

प्रेयस्या मे परिणयमडं प्रापितौ सादरं यौ ॥ १४ ॥

तस्यादूरे मरतकतले उमभङ्गालवालः

सिक्तो मूले डिमजलभरैश्चम्पकः कश्चिदास्ते ।

लब्ध्वा सभ्यास्तव स सुकृती स्मेरवङ्गत्राञ्जरागं

सूते तस्यास्तनुलतिकया तुल्यवर्णा प्रसूनम् ॥ १५ ॥

कीडानृते भवनशिभिनां दूरमुक्ताडिसङ्गा

सान्द्रच्छायाहृततरविकरा तत्र पाठीरवाठी ।

मध्ये तस्यां स भलु लतिकामण्डपो रत्नभूमिः

शश्वदास्मिन् किमपि वलति स्मावयोः प्रेमवल्ली ॥ १६ ॥

स्निग्धस्कन्धस्रुतमधुरसः किञ्च तस्योपकाण्ठे

कृजद्भृङ्गः कुरवकतरुर्धुः कुरङ्गोक्षाणयाः ।

काले काले करिकरशिरोविभ्रमाभ्यां भुजाभ्या-

माश्लिष्टाङ्गो वडति मुकुलच्छाया रोमलेदान् ॥ १७ ॥

स्थानेष्वेषु क्वचन कथितेषूत्सुका पुष्पशय्या-

मध्यासीना परिजनकृतां सा न येदीक्षिता स्यात् ।

प्रासादोऽस्याः परमभिमतः कोऽपि माडेन्द्रनील-

स्तस्मिन् दृश्या तटिदिव धने यारुडपा प्रिया मे ॥ १८ ॥

सा नेत्राणाममृतगुलिका सृष्टिसारो विधातुः

सौन्दर्येन्दोः प्रथमकलिका दीपिका भूतधात्र्याः ।

कन्दर्पस्य त्रिभुवनविभोः काञ्चनी केतुयष्टिः

शङ्काराभ्यः शशधरकला जिवितं मे द्वितीयम् ॥ १९ ॥

पश्यन्नेनां बडलसुषमामण्डलान्तर्निमग्रां

मध्येऽन्यासामपि यलदृशां ज्ञास्यसे नो कथं त्वम् ।

जृतोत्सनाजालस्नपितभुवना तारकाणां समीपे

यान्द्री मूर्तिः कथय जगतो ज्ञाप्यते केन रात्रौ ॥ २० ॥

सान्द्रामोदस्तिमिरनिकरश्चन्द्रमा निष्कलङ्कः

शैलौ डैमौ भ्रमरपटलीकीलितो व्योमभागाः ।

कञ्चं यकं मृदुकरिकरद्वन्द्वमञ्जे सलीले

सर्वं यैतन्मदनघटितं सौम्य सम्भूय साभूत् ॥ २१ ॥

नीचीकुर्वन्त्यलसवलिता नेत्रपाताः कुरङ्गान्

वीचीगर्वं उरति निम्बिलं विभ्रमान्दोलिता भूः ।

पाणी कल्पद्रुमकिसलयप्राभवं न क्षमेते

वाणी तस्या वडति भवतां पञ्चमैर्बालमैत्रीम् ॥ २२ ॥

सा कान्तिश्चेद्भवति कनकं तन्मुष्पं चेत् क ठन्दुः

सा येद् भिम्भाधरमधुरता तिक्ततामेति माध्वी ।

सा वा तस्या यद्वि तनुलता मालती लोडतुल्या

तौ येदूडु कनककदलीस्तम्भयोः क्वापि उम्भः ॥ २३ ॥

उक्तेष्वेव प्रसजति पुनर्नव्यलावण्यसारे-

अङ्गोष्पस्या मम कथयतो ङन्त वायां प्रवृत्तिः ।
 तादृग्भूते मनसि विवशे किन्नु कुर्वीत सेयं
 यद्यथ्येतो विमुशति गिरां तत्तदेवाभिधेयम् ॥ २४ ॥

अद्य प्रायः प्रणयिनि मयि प्रोषिते भाग्यदोषात्
 कल्पप्रायैरुल्लेखितैरुत्सुकैरुत्सुकैः ।
 सञ्जायेत प्रबलविरडोद्वेजिता पेशलाङ्गी
 मूर्छद्धर्मज्वरपरवशा नीलकण्ठीव भिन्ना ॥ २५ ॥

यत्रापाङ्गद्युतिकवचिते किञ्चिद्दुस्सार्थं केशान्
 दत्तः प्रेम्णा दिनमनु मया दीर्घिकारक्तपद्मः ।
 तस्मिन्नस्या भवति नियतं ङन्त चिन्ताकुलाया
 गाङ्गन्यस्तः करडिसलयः कर्णजालेऽवतंसः ॥ २६ ॥

पक्षमस्थन्तः समजनि सभे पश्यतोर्मा ययोः प्राङ्-
 निष्पत्राङ्गमयि तु विधिना तादृशे दूरनीते ।
 अन्तर्भाष्यश्छुरणनिभृते साम्प्रतं ते मृगाक्ष्या
 नेत्रे धत्तस्तुडिनकणिकादन्तुराम्भोजदैन्यम् ॥ २७ ॥

सान्द्रामोहं सपट्टु सद्यं सस्मरं सानुतर्षं
 सम्भोगान्ते मुडुरपि मया सादरं युम्भितो यः ।
 नर्मालापस्मितलवसुधासेयनैर्मुख्यमान-
 स्ताग्यत्युष्णश्चासितपवनैः सोऽति भिम्भाधरोऽस्याः ॥ २८ ॥

क्रीडाशैलौ मदननृपतेः कान्तिपूरस्य कोकौ
 स्यातां तस्या ध्रुवमुरसिजौ किञ्चिदापाङ्गुमूलौ ।
 मद्भिश्चेषः शरद्दुनिभां त्याज्यन् ङारमालां
 मन्ये भीतो वितरति तथोरश्रुधाराभिरन्याम् ॥ २९ ॥

भूषास्वास्थां यद्यपि जडती तां वलत्येव काञ्चीं
 ग्राहं ग्राहं पृथु पृथु मया मौक्तिकं गुम्भिता या ।
 श्रोणीभिम्भे सुमडति तथा भूषिते कोमलाङ्ग्याः
 सालावीतां स किल मदनो मन्यते राजधानीम् ॥ ३० ॥

मच्चिताप्यद्विपनियमनालानयोर्द्धन्द्रमूर्वीः
 श्रोणीभारादलसमधुना जायते भिन्नभिन्नम् ।
 आरब्धानां ङर ङर मया यत्र संवाडनानां

नित्यं जाता निरवधिरसाः डेडपि डेडप्यन्तरायाः ॥ ३१ ॥

आद्धारान्तं मदभिगमनाशङ्कया यञ्चलाक्ष्या

यातायातैः डिसलयनिर्भौ डिलश्रयतः पादपद्मौ ।

मिथ्यागोत्रस्मलनमसङ्कत् प्रस्तुतं उन्त थाभ्यां

लब्धुं पादप्रणतिषु मया उन्त सन्ताडनानि ॥ ३२ ॥

यथाप्यस्याः कशयति वपुर्वल्लरी दीप्यमानो

विश्वेषाङ्गिर्द्विगुणयति तां डिन्तु लावण्यलक्ष्मीम् ।

तमां तमां नयति नितरां तानवं जातवेदा

डैर्मीं लेभामपि तु जनयत्येव वार्णप्रकर्षम् ॥ ३३ ॥

पृथ्वीरेणूनलडनिकरे नेत्रयोर्बाष्पपूरं

उरुते गण्डं सितभिसलताडारजालं स्तनाग्रे ।

श्रोण्यां क्षौमं मलिनमसृष्टं सा वडत्येव उन्ते-

त्यास्तामेतद्भ्रुविलपितैर्मास्तु कालातिपातः ॥ ३४ ॥

स्थित्वा यूते प्रथमकथिते मुग्धकान्ताधराभं

दृष्ट्वा स्वैरं डिसलयमथ प्रेक्षाणीया त्वया सा ।

पृथ्छन्ती वा मलयवपनं प्रश्रयान्मत्प्रवृत्तिं

मद्भ्रुत्तान्तं कथय कठिनस्येति वा प्रार्थयन्ती ॥ ३५ ॥

छिन्ते तापं डिमजलमयी यान्दनी डिन्नु यर्या

मन्दस्पन्दाः डिमु सुभकरा मारुताश्चामराणाम् ।

पृथ्छन्तीनामिति सवयसां सातिरेडेडपि तापे

स्मित्वा रम्यं सकलमिति वा चित्तमाश्रासयन्ती ॥ ३६ ॥

प्रस्पन्दन्ते मलयपवना रुन्धि जालं क्वाटैः

शम्भोर्नाम्ना शरगणमुच्यं भीषयेः पञ्चबाणम् ।

श्रुवञ्जुवं विसृज यरितुं यन्दिरे यन्दिरेकाया-

मित्थं येटीं सजलनयनामादिशन्ती मुडुर्वा ॥ ३७ ॥

प्राप्तालम्भा परिजनकरैः प्राप्य वा चित्रशालां

मुग्धा स्वस्याश्चरणपतितं वेति तं मां निरीक्ष्य ।

ओड्युत्तिष्ठ प्रिय न कुपितास्मीति बाष्पाकुलाक्षी

गाढाश्लेषप्रयलितकरा रुध्यमाना सप्तीभिः ॥ ३८ ॥

કોપં ચણિડે ત્યજ પરિજને દૈવમત્રાપરાધ્નં
 યેનાકાર્ણે સમઘટિ મહાનાવયોર્વિપ્રયોગઃ ।
 ઇત્યં બદ્ધાઞ્જલિ કૃતરુષં ભાવિતામગ્રતસ્તાં
 સાહંભૂતા પ્રિયચટુશતૈરુદ્યતા વાનુનેતુમ્ ॥ ૩૯ ॥
 ગાણ્ડાલમ્બૈર્લુલિતમલકૈર્ધૂસરૈર્વકૃત્રભિમ્બં
 દૃષ્ટ્વા શુદ્ધસ્ફટિકઘટિતે ભિમ્બિતં ભિત્તિભાગે ।
 અન્તર્ગેહં જલદશકલૈરાવૃતો રોહિતાક્રુઃ
 કેનાનીતઃ પુર ઇતિ ભિયા વ્યાહરન્તી સખીર્વા ॥ ૪૦ ॥
 નિદ્રાં પ્રાપ્તા કથમપિ ચિરાત્તત્ર ચાલોકિની માં
 શૂન્યાશ્લેષં વિરચિતવતી હન્ત ઘાતાત્ કુચાદ્યોઃ ।
 નિર્ભિન્દાના નિજકરધૃતં કહ્લુણં સ્તસ્તશેષં
 પશ્યન્તીનાં નયનકમલે બદ્ધતી વા સખીનામ્ ॥ ૪૧ ॥
 વક્તિ ધ્વાક્ષ્ઃ સુહૃદુપગમં દક્ષિણે ક્ષીરવૃક્ષે
 વામં નેત્રં સ્ફુરતિ સુચિરાદુચ્છ્વસિત્યદ્ય ચેતઃ ।
 કિઞ્ચ સ્વાનઃ શ્રવણામધુરો જાયતે કોકિલાનાં
 પ્રાણેષ્વાશામિતિ કથમપિ ભ્રાતરાબદ્ધતી વા ॥ ૪૨ ॥
 મુક્ત્વા જીવામ્યસુસમમિતિ ગ્રીલિતા વિસ્મિતા વા
 તત્સઙ્ગાશા પુનરિહ પરં હેતુરિત્યાસિતા વા ।
 શોચન્તી માં દયિતમથવા વિપ્રયોગાસહિષ્ણું
 સ્ત્રીણાં ચેષ્ટાસ્વિતિ હિ વિરહોત્થાસુ દિઝમાત્રમેતત્ ॥ ૪૩ ॥
 ગાઢાશ્લેષવ્યતિકરરસગ્રન્થનાદૂયમાનઃ
 સમ્ભોગાન્તે સ્વપનવિધયે યઃ પુરા ધૂયતે સ્મ ।
 કણ્ઠોત્સઙ્ગાન્મમ સ વિધિના વૈરિણા દૂરકૃષ્ટો
 વામો બાહુસ્ત્વયિ સવિધગે યાસ્યતિ સ્પન્દમસ્યાઃ ॥ ૪૪ ॥
 વક્તુર્વકૃત્રં તમસિ ભવતો નૈવ દૃશ્યેત રાત્રા-
 વામધ્યાહ્નં ભવતિ નિયમવ્યાકુલા વાસરે સા ।
 સહ્યસ્પર્શે સતિ રવિકરે તામસહ્યસ્મરાર્તિં
 મત્સન્દેશં મણિવલભિકામાશ્રિતઃ શ્રાવયેથાઃ ॥ ૪૫ ॥
 ત્યક્ત્વા ચૂતાનપિ કુસુમિતાનાગતો મત્સમીપં
 કિન્ચેષ સ્યાત્ કમપિ કુશલોદન્તમાખ્યાતુકામઃ ।

धत्यालीभिर्भृतजलकणं पाणिनामृष्टनेत्रं

दृष्टः स्पष्टाक्षरमिति शनैः शंसितुं प्रक्रमेथाः ॥ ४६ ॥

अम्बाना ते जयति कमनीयाङ्गि मङ्गल्यभूषा

पत्युः पार्श्वात् सुदृढलमुपेतोऽस्मि सन्देशदारः ।

जातं विद्धि श्रुतिसुष्मगिरां कोडिलानां कुले मां

ये पञ्चेषोः किमपि पथिकाकर्षणं षष्ठमस्त्रम् ॥ ४७ ॥

योलेष्वास्ते सुमुष्णि कुशली त्वत्प्रियः पृच्छति त्वां

कञ्चित् क्षेमं भजति भवतीत्यात्तवायं भवन्तम् ।

भूयोभूयः कथय कथयेत्यालपन्त्यश्रुमिश्रैः

प्रीतिस्मेरैर्मदिरनयना मानयिष्यत्यापाङ्गैः ॥ ४८ ॥

अेवं भूयाः पुनरजनि यः प्रेमकोपे मिथो वां

जाते मौने थपलथपलस्तत्क्षणां पूर्वमुक्त्वायम् ।

तादृक्प्रेमश्रितविरडिणः प्राणनाथस्य वाणी

सेयं मत्तः श्रवणसरसा श्रूयतां श्राव्यबन्धा ॥ ४९ ॥

कल्याणाङ्गि प्रियसदयरीं त्वामनासाद्यद्भि-

र्बाह्यैरक्षैः सल परमलं यामि कामप्यवस्थाम् ।

धन्यं येतः पुनरिदमखोरात्रमन्यानपेक्षं

त्वय्यामत्रं भत ननु पृथग्भाग्यमध्येकजानाम् ॥ ५० ॥

माद्यद्भुङ्गैः कुमुदपवनैस्तर्ज्यमानस्य द्यौरै-

रातङ्गाप्ये सरसि लुठतो ङा निशीथे निशीथे ।

निद्रामूके जगति रुदति श्वासयिन्ताजुषो मे

सङ्कन्तन्तश्चट्टलनयने यकवाकाः सलायाः ॥ ५१ ॥

मोडाद्वैतं विडरति धृतिर्लीयते जाज्यमीने

भात्युन्मादो भ्रमति मतिरित्यादि सोऽलं न वेद्मि ।

बाणां मुञ्चन् परिसरथरो न स्वपन् नापि भादन्

कृत्स्नं जानात्यलसगमने डेवलं पञ्चबाणः ॥ ५२ ॥

काले यास्मिन् कनदलिभृतः कम्पिताग्रप्रवालाः

कम्पा वल्ल्यः किमपि मरुता युम्भिता दक्षिणेन ।

किञ्चिद्दृष्टाधरकिसलयां प्राज्मया भोगकाले

सीत्सुर्वाणां धुतकरतलां त्वां प्रिये स्मारयन्ति ॥ ५३ ॥

અંસાલમ્બિશ્વથકચભરં હસતરુદ્ધામ્બરાન્તં

પ્રાક્કીડાન્તે તવ મણિગવાક્ષોપકણ્ઠેષુ ચારમ્ ।

સ્મારં સ્મારં કથમપિ મયા મુહ્યતા સહ્યતેડસૌ

મન્દો વાયુઃ સુતનુ બકુલોદ્ભેદસૌરભ્યબન્ધુઃ ॥ ૫૪ ॥

તીર્ત્વાં રાત્રિં વિરહમહતીં તીવ્રતાપાં કથચ્ચિ-

દૃષ્ટ્વા ભાનોઃ કિરણમરુણં જમ્ભશત્રોર્દિગન્તે ।

પ્રત્યુદ્યાન્તીં ત્વરિતમબલાં શ્લિષ્યતે ભાગ્યસીમ્ને

સારડ્ગાક્ષિ સ્પૃહ્યતિ મનો હન્ત ચક્રાખ્યયૂને ॥ ૫૫ ॥

ઉત્કણ્ઠોડસ્મિ ત્વદુદિતધિયા મુગ્ધહંસીનિનાદે

ત્વદ્ભૂષાયાં હરિતિ સતતં લોચને પાતયામિ ।

ત્વત્સંસ્પૃષ્ટે મમ ચ વપુષિ પ્રેમ બદ્ધામિ કાન્તે

સત્યં પ્રાણાનપિ પરમહં ત્વત્પ્રિયાન્ ધારયામિ ॥ ૫૬ ॥

ત્વં ચાહં ચ ક્ષિતિમુપગતાવિત્યવિશ્લેષચિન્તા

નિન્દાવન્તૌ સ્મર ઇતિ મિથો વાજ્યસમ્ભેદસૌખ્યમ્ ।

સ્પૃશ્યેતે નૌ નિશિ શશિકરૈરડ્ગકે યૌગપદ્યાત્

તેનાપ્યસ્તિ દ્વિરદગમને સત્યમાશ્લેષબુદ્ધિઃ ॥ ૫૭ ॥

હાહન્તાસ્મિન્નસુલભમિથોદશને વિપ્રયોગે

સૈવાલમ્બો મમ ભગવતી ભાવનાકલ્પવલ્લી ।

ત્વામાસીનામસકૃદનયા ગાઢમાલિડ્ગ્ય રાગા-

દકુહરુઢામલઘુજઘને નોચિતં વક્તુમન્યત્ ॥ ૫૮ ॥

જાતં ચેતો મદનસુભટસ્યાઘ યોગ્યં શરવ્યં

નૈકચ્છિદ્રં નિયતમમુતઃ સુભુ વિભ્રશિ ધૈર્યમ્ ।

કાલાત્ ક્ષીણે પુનરવયવે વર્ધતે કેવલં નો

તાપસ્તીવ્રસ્મરહુતભુજા તસ્ય વર્ણોદ્ગમોડપિ ॥ ૫૯ ॥

એવંપ્રાયા ન હિ ન વિરહે જીવિતું સન્ત્યુપાયાઃ

સત્યં તૈસ્તૈઃ કૃતધૃતિરહં પ્રાણિમિ પ્રાણનાથે ।

નિશ્ચિત્યૈવં નિરુપમગુણે સાહસેભ્યો નિવૃત્તા

ત્વં ચ સ્નાનાદિષુ સવયસાં પ્રાર્થનાં મા નિષેધીઃ ॥ ૬૦ ॥

તીર્ણપ્રાયો વિરહજલધિઃ શૈલકન્યાપ્રસાદા-

ષ્ઠેષં માસદ્ધિતયમબલે સહ્યતાં મા વિષીદ ।
 ધૂપોદ્ગારૈઃ સુરભિષુ તતો ભીરુ સૌધાન્તરેષુ
 ક્ષીડિષ્યાવો નવજલધરધ્વાનમન્દ્રાણ્યહાનિ ॥ ૬૧ ॥
 કચ્ચિચ્ચિત્તે સ્ફુરતિ ચપલાપાડ્ગિ ચૂર્ણ્યા કદાચિત્
 અસ્તોત્તંસં ધવલનયનં ધૌતભિમ્બાધરોષ્ઠમ્ ।
 સ્નાનાન્તે તે મુખમુપસખિ પ્રેક્ષમાણો મયિ દ્રા-
 ગ્વક્ષોદદ્ધે પચસિ પુનરપ્યાવયોર્મજ્જનં તત્ ॥ ૬૨ ॥
 આશ્ચિષ્યન્તં વિટપભુજયા તત્ર વલ્લીરનેકાઃ
 ક્ષીડારામે કમપિ તરુણં વીક્ષ્ય માકન્દવૃક્ષમ્ ।
 સાચીકૃત્ય સ્ફુરદધરયા ચણ્ડિ વક્રં ભવત્યા
 સુભ્રૂભડ્ગઃ સજલકણિકઃ પ્રેષિતો મચ્યપાડ્ગઃ ॥ ૬૩ ॥
 પ્રત્યાખ્યાતઃ પ્રણયિનિ રુષા બિમ્બિતોડહં સ્તને તે
 સૈરન્ધ્યણ્યા સ્થગયિતુમભૂચ્ચન્દનેન પ્રવૃત્તા ।
 મા પાટીરં પુલકિનિ પુનશ્ચાત્ર લિખ્યેતિ શંસ-
 ત્યાલીવૃન્દે સ્મિતજુષિ કૃતા દૃક્ત્વયા પ્રીલગભા ॥ ૬૪ ॥
 ઉચ્ચિન્વત્યાઃ કિસલયરુચ્યા પાણિનોદાનપુષ્પં
 સાકં ભુડ્ગૈસ્તવ મયિ મુખામ્ભોજસૌરભ્યલુબ્ધે ।
 રેણુત્રસ્તા ઇવ સુમનસાં દક્ષિણાઃ કેલિસાખ્યઃ
 કચ્ચિત્કાલં કરકિસલચૈરપ્યધુર્લોચનાનિ ॥ ૬૫ ॥
 ઇત્યેતસ્માન્મમ કુશલિતાં વિદ્ધ્યભિજ્ઞાનદાના-
 દ્ભૂયશ્ચૈકં શૃણુ સહચરીં ધૂતનૈકાનુનીતિમ્ ।
 કેલીહંસે સ્મરજુષિ હઠાચ્યુમ્ભતીષત્સ્તનન્તીં
 ત્વં તુ સ્મૃત્વા કિમપિ બહલપ્રીલમાલોકથા મામ્ ॥ ૬૬ ॥
 રાગો નામ ત્રુટતિ વિરહેણેતિ લોકપ્રવાદ-
 સ્ત્વત્સામ્બદ્ધો મમ શતગુણઃ સડ્ગમાદ્ધિપ્રયોગે ।
 સોડયં ભેદો વિષયભિદયા સડ્ગમે ત્વં કિલૈકા
 વિશ્લેષે તુ ત્રિભુવનમિદં જાયતે ત્વન્મયં હિ ॥ ૬૭ ॥
 એતદ્કૃત્યં પ્રિયસખ મમ ભ્રાતુરાર્તાસ્ય કૃત્વા
 નાસીરઃ સ્યા જગતિ કરુણાશાલિનાં સંવિભાગે ।
 શંસન્તિ ત્વાં નનુ પરભૃતં શૈશવે ચદ્ભૃતોડન્યૈઃ

पत्रिप्राताभरणं भरणेनाद्यं स त्वं परेषाम् ॥ ६८ ॥

अथ तस्या विरलविधुरं श्रुतितं स्थापयित्वा

गच्छ स्वस्थाविडरणं यथाप्रार्थितं द्विष्विभागम् ।

मान्यश्रीः स्यान्मदननृपतेः कोकिला तेऽनुकूला

भूयान्मैवं सकुदपि तथा विप्रयोगप्रसङ्गः ॥ ६९ ॥

Contact Venetia Ansell

www.rasalabooks.com venetia at rasalabooks.com

——
Uddanda Shastri's Kokila Sandesha

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

